

הדרוש כושר-גופני לחיילי המחר ?

חייל צרפתי בלבוש-המגן החדש

בדור-מיכון זה — האמנם חשוב עדיין כושרו הגופני של החייל-הרגלי? סיבות רבות (לגבי ה"רגלי-הרגלי" וה"רגלי-הממונע" כאחד) אומרות: "כן!" אך יש סיבה שמעטים הזוכרים אותה: בעית מתן אבטחה כוללת ללוחם, בפני פגיעה כימית או אטומית. זוהי כיום בעיה של צבאות רבים. צבא צרפת, למשל, מתחיל עתה להנהיג, בצד המסכה החדשה, גם לבוש-

מירוץ שליחים ביחידת גוארדיה בצבא הסובייטי

מגן שלם לחייליו. אחד מפרקי-האימון החירניים ברוב הצבאות — הוא ההסגלה (conditioning) של החיילים ללחימה במצב כזה — עליידי הרגלתם בלבישת הכסות המיוחדת, בפעולה וגם בחיי יום-יום, אפילו למשך ימים תמימים.

האימון לכך מתנהל כרגיל כיתות-כיתות, אך יש ונערכים תרגילים גדולים על טהרת "אבטחה כוללת" כזו. היספיק להיילי העתיד החדשה הכוח לשאת באבטחה זו לעצמם? על הרופאים ומארגני האימון הגופני, על המפקדים והמתכננים בצבאות רבים — מוטלת עתה הדאגה למציאת הפתרונות לכך. דוגמה לאחד האמצעים, בהם נקט לשם כך הצבא הסובייטי, הן צורות-הספורט החדשות שטופחו לתכלית זו. בתצלום — "מירוץ-שליחים כימי", במסכות, בכפפות-המגן ובכל שאר האביזרים, ובמלוא חגור-הקרב, תוך לבישה הפזוזה של כסות-המגן, העברת ארגזי-תחמושת, הרכבת המקלע, נשיאת פצוע (הכל — במסכה ושאר-אביזרים!), כשפעולות אלו מת-הלכות בין אנשי צות-הרצים. "אוהדיו" של הצות, הנראה בתצלום כמנצח, ששים וצוה לים. אך גם לפיקודו של גדוד-הרגלים, מיחיד דות-הגוארדיה, בו מתרחשת ההתחרות, יש ממה לשבוע נחת.

רגלי נגד מטוס ?

ממבט ראשון, דומה הכלי "לבווקה". אך האמנם נגד טנקים נועד? התשובה היא: לא. כלי זה נועד נגד מטוסים. האם זוהי יחידת גייסות נ"מ? לא. הגיפ שייך לשדרת חייל-רגלים, במסע ממונע. הכלי שעל שכמו של הייל זה הוא "אדום-העין" (Redeye) — שם מתאים מאוד, שכן הנחיתת טיליו (ו"ראיית" המטרה על ידם) היא "אינפרא-אדומה". שתי תכונות-היסוד האחרות שבהם, הן — חומר הדף מסוג דלק מוצק וראש-מחץ העשוי חומר-נפץ-מרטק. מקובל לכנות כלי זה, "הנשק הנ"מ של הרגלי הפרט", אך המשקפת וכלי-ההנחיה (כנראה) הזעיר, שבידי חברו של הקלע מעוררים את הרושם של צמד-מפעילים. שמעו של כלי זה, המבשר זמנים חדשים בהגנה הנ"מ של החי"ר, נשמע בעתונות זה שנים אחדות; אך עתה מתכוננים כנראה לנפקו ליחידות. את יעילותו בקרב — יוכיח רק הקרב עצמו.

"מנשאי-ירך"

התמונה — מובנה ברור למדי, אף שהיא מצור למת "מן הגב". לפנינו מנשאי-ירך ("Hip Pack" בלעז), שהוא, כנראה, נסיון להנמיך במקצת את מרכז-הכובד של מעמס הנשק-המסייע אשר הרגלי של ימינו חייב לשאת על גבו. בתצלום זה, כלולים ב"מנשא": דור-גל, חצובה — ומקלע M-60 ("מקלע רב-תפ" קידים") עצמו. האמנם זהו — השענת המעמס על הירך — הפתרון המשופר, הרצוי? לא קל להשיב על שאלה זו. "מרכז-הניסויים", שהוקם בצבא ארה"ב במסגרת "הפיקוד לפיתוח קרבי", הפעיל 20 חיילים, בעשרה צמדים, והללו דשדשו הלך וחזור, על פני גבע וגיא, בנתיב בן 5 שעות-הליכה. הם נשאו 5 צורות-מארז שונות — וחמישה משקלי-מעמס שונים, מ"17 ק"ג ועד 25 ק"ג. ונמצאו מביני-דבר שטענו כי ישנם במנשאי-ירך חסרונות מספר.

הממצא של "מרכז-הניסויים" היה כי יש להכ"ניס במנשא כמה שינויים. כך, מכונו "דמוי-המחוך" הצריך, כל-פעם, להתאים במיוחד את גודלו בטרם יוכל חייל להשתמש בו. כן הכ"ביד הוא לעתים על הנשימה; ובצעידה במע"לה-גבעה רבץ על הירכיים משקל רב-מדי. "מרכז-הניסויים", הרואה עצמו כ"מעבדת-שדה" לבחינת ציוד ואורחות-פעולה המשמשים צרכים סקטיים או לוגיסטיים, מוסיף עתה לברר האם לאחר התיקונים שהוצעו יעלה מנשא זה על הצורות האחרות של תרמילים ומנשאים, הנמצאים עתה בשימוש ובבדיקה. השאיפה היא: להקנות לחייל-הרגלים עמוס-הנשק של היום יכולת לפעולה גמישה ועצמאית גם כשהוא צריך לנטוש הרחק מאחוריו את הנגמ"ש ואת המשאית.

